

faae, skal være en dansk Stat, er saa overflødig, at Ingen troer, at Udtrykket er sat i Adressen for at udtale denne, men enhver Udenforstaaende maa troe, at det har en anden Betydning. Jeg kjender en meget god Definition paa Ordet national, og jeg gaaer med Tilid altid med den i min Bestelomme. Jeg har tre Bestemte at stifte med, og jeg har i Kommen af enhver af disse Bestemte lagt en Seddel med denne Definition, for stadig at kunne have den paa rede Haand, efterdi den er grundfornuftig og simpel. Den hænger ikke sammen med det, som staaer i Adressen, men det behøves heller ikke, thi her tale vi ikke om Sprognationaliteter, men om Politik. Definitionen lyder saaledes: „Den nationale Politik er den, hvis Maal er at værne om Folkets Væsen og Charakter, om dets selvstændige Bestaaen og folkelige Tilværelse.“ Det er den rette Politik, men den indlader sig ikke paa at spørge, om der indenfor Statens Grændser tales to forskellige Sprog; den indlader sig ikke paa at udvide de statspolitiske Forbindelser udover Grændseshjeldet; den holder sig indenfor den Grænse, som engang er sat, og der siger den med flere Ord det, der kan siges i al Korthed: regjer Staten fornuftig i Henhold til den Grundlov, som staaer bagest, og ikke mere. Altsaa hvad mig angaaer, saa vil jeg til 2den Behandling stille et Endringsforslag, hvorved dette uklare Udtryk gaaer ud, og derfor skal jeg ikke nu gaae videre ind derpaa. Angaaende det andet Udtryk, som staaer her, nemlig „uafhængig“, skal jeg bemærke, at det er smukt og modigt i dette Dieblik at erklære, at vi ville have en Stat dannet, som er uafhængig; derved forstaaes jo naturligtvis kun en tractatmæssig Uafhængighed, men ikke en reel Uafhængighed, thi en saadan kan ikke staffles fuldstændig til den største Stat, og aldeles ikke til den lille. Man vil altid være nødt til at spørge: hvad ville vi i Forhold til vor Velggenhed og vore Kræfter til en vis Grad komme til at afhænge af eller komme i Strid med? Jeg vil bede Dhrr. at overtænke Følgende: Naar en Mand har en Eiendom, som er meget stærkt behæftet, og den Capital, der staaer dervi, kan opstiges, naar det skal være, kan han saa siges at være fuldstændig uafhængig af den, der eier Priori-

teten? Nei, han vil altid føle sig i en vis Afhængighed af Prioritetshaveren, og allermest, naar der ikke er mange Penge paa Markedet. Det havde altsaa været bedre, om dette Ord ikke fandtes i Adresseforslaget, thi det behøves ikke, men jeg vil indrømme, at det at foreslaae, at det skal gaae ud, paa den anden Side har noget Mistroftende ved sig; efter min Mening er det ubetænksomt, at dette Ord staaer der, men jeg vil være mere betænksom, og derfor vil jeg ikke foreslaae, at det skal gaae ud; jeg vil lade det glide hen mellem saamange andre let henkastede Ord, der ere fylbige i Munden, klingende Udtryk, men som Enhver dog veed i Virkeligheden ikke betyde Noget. Altsaa, om dette Udtryk staaer her eller ikke, kan Kongen og vi i Fællesskab ikke staffe mere Uafhængighed; vi kunne ikke forandre vore Grændser, vi kunne ikke forandre vor Velggenhed, og vi kunne ikke væsentligt forøge vore Kræfter.

Jeg kommer nu til den næste Deel af Sagen, som gaaer løs paa at beholde vor Grundlov. 3 saa Hensende hørte jeg et æret Medlem udtale den Formening, at det maaskee ikke var betimeligt at erklære dette med en saadan Bestemthed, som steet er. Jeg troer, at vi ligesaagodt kunne udtale det med Bestemthed som gjøre nogen Variation i Udtrykket. Det havde maaskee ogsaa været bedre, at det ikke var sat saaledes, men det har ikke Væsenligt paa sig. Vi skulle vel lægge Mærke til, at naar vi gaae over fra den Tilstand, hvori vi nu ere, forudsat at vi ere i en Tilstand — jeg skal gjøre opmærksom paa, at for at være en Stat, skal der være tre Ting tilstede, nemlig et Land, et Folk og en Statsmagt; men vi have ikke noget Land for Dieblikket, og altsaa ere vi i en ufuldstændig Skikkelse for at omtale en Forsatning for Staten, thi man giver ikke Forsatninger til Folk, men til Stater, og vi mangle, som sagt, destoværre Sikkerhed for den ene Deel — men i alt Fald naar vi nu gribe til en Omtale heraf, saa kunne vi ligesaagodt holde os til dette Udtryk, og hvorfor? Fordi efter min Mening Intet er ubehændigere og uklogere end i et saadant Overgangsdieblik tillige at forsøge at ændre paa Forsatningen. Forsatninger sees da at betyde ikke nær saa meget, som man troer; sæt